

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Iurisdictionum, Iudiciorum, & Criminum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96538](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96538)

pellando, nec petēdo laudū reduci debere ad arbitriū boni iuri. Secundo q̄ per ipsum Bernardū fuit appellatum ad iudicem Regii, & non ad Papam, & ideo nō potuit is Papā supplicare, ut causā per eum committatur. Tertio q̄ rescriptum est subreptitium, quia non fuit narratum, q̄ tempore cōmissionis causē lapsa essent fatalia, † quo casu appellatio nec profequi, nec committi potuit clemē. si appellationē de appellat. ubi profequutio, & commissio causā nō impedit, q̄n sententia transeat in rem iudicatam, & habetur per Felyn. in c. ex parte. S. il. 2. de rescript. uersic. clemē. si appellationē. Item q̄ † sententia, seu laudum trāsiuerit in rem iudicatā per lapsum fataliū, & ideo rescriptum non ualeat, nec iurisdictiōnē tribuit c. cū inter de re iud. not. in c. ut debitus. de appella. & per moder. in c. ceterum. de refer. Tamen, his non obstantibus, dico, pronūciari debere rescriptum esse de iure ualidū, & nō subreptitium, & ex illo iudicē posse procedere. Nam in primis non obstat, q̄ Bernardus sit primus, q̄ uenit contra iuramentū suum, quo iurauit non appellare, nec petere laudum reduci ad arbitrium boni iuri, cum is à laudo appellauerit, illudq̄ ad arbitriū boni iuri reduci petierit, quia respondet, q̄ idē & prius, uel saltem eodem contextu fecit pars aduersa, ueluti cōstat ex instrumento publico in processu producto, & ideo laborat eodē morbo, quo Bernardus laborare asseruit, quo fit, ut † hęc exceptio per iurij mutua cōpensatione tollatur, quia per iurij cū per iurij, & culpa cū culpa cōpensatur, arg. eorū, q̄ uolunt doct. in l. si quis maior. C. de transa. paria enim delicta mutua cōpensatione dissoluuntur, per Bar. Alex. & alios in l. u. ro. per illum tex. ff. solut. matri. Præterea hæc obiectio per iurij magis debet obesse parti aduersæ, quam Bernardo, qm̄ ipse fecit, & procurauit committi causam illius appellationis, quæ fuit à parte aduersa ad Papā interpolita, & non appellationem ab ipso interpolitam, nam pars aduersa appellauit ad Papā, Bernardus uero ad inferiōrē, quæ appellatio ad inferiōrem, prout facta fuit, nō ualuit, sed solum appellatio ad Papam interpolita c. si duobus. cum ibi not. de appellat. Bernardus igitur, qui causam appellationis fuit profequutus, & illam à Papa cōmitti fecit, potius dicitur profequutus appellationē partis aduersæ, quam suam, & consequenter illā, ob quā pars aduersa potius dicitur solum iuramentū uenisse, quā ipse Bernardus, & ideo hæc exceptio per iurij non aduersatur. ¶ Nō obstat q̄ Bernardus q̄ appellauit ad inferiōrē, & corā illo causam appellationis fuit profequutus, non potuit postea causā appellationis ab aduersariis ad Papā interpolite p̄sequi, nec supplicare, q̄ ea alicui iudici cōmittatur, quia uidetur, q̄ † ex quo à sūa, & à laudo p̄ utraq; partē à partibus contra ipsa facientibus appellatū reperitur, & vna pars ad Papā, altera uero ad inferiōrem appellauit, utraq; appellatio dicitur ad Papā deuoluta, non obstante appellatione per Bernardū ad inferiōrem interpolita, perinde ac si ēt ipse Bernardus ad Papam appellasset, quāuis ēt is prius appellasset, ac ēt non obstante, q̄ corā inferiōre processum fuisset, licet dubiū sit, an p̄cessus factus à iudice inferiōri, q̄ ignorauit appellationē interpolitā ad Papam, in se sit ualidus, ut est tex. cum glo. & ibi Abb. & oēs doct. in d. c. si duobus. & hoc non habet in se difficultatē, ut colligi potest ex iis, quæ scriben. ibi possunt. ¶ Nō obstat, q̄ † rescriptum est subreptitiū, quia in eo non fuit dicitur, lapsa esse prima fatalia, uidelicet primū annū, & consequenter appellationē esse desertam, arg. c. super literis. de rescrip. c. cum inter de re iudic. not. in c. ut debitus de appell. & per mod. post Abb. in c. ceterū de rescrip. Quia huic fundamento facilis est responsio, quod † ex quo biennium nondum erat lapsum, ut col-

ligitur inspecto tempore, quo fuit appellatum, & tempore, quo causā fuit commissā, solus cursus minoris temporis non infert desertionē, & qui desertionē appellationis allegat, fundando se solū in cursu minoris tēporis biennio, nihil facit, neq; ex hoc suā intentionē fundatā habere dicitur, ut uoluit Bal. in l. eos. C. de appell. & per Bar. in l. i. in fi. ff. nil nou. appell. pend. clem. sicut. in fi. eod. tit. & per Fel. in c. ex parte. il. 2. in pen. col. de referi. Præterea † cū pro parte Bernardi fuerint plura impedimenta probata, uidelicet impedimentū inopiæ, quod excusat, arg. l. si procuratorē. S. ignorantes. ff. manda. per Abb. Ant. & Fel. in c. ex ratione de appell. & plura alia, de quibus in processu sequitur, q̄ appellatio ex solo cursu primi anni nō dicitur deserta, ut per Fely. & alios in locis proximē allegatis, & dicunt docto. communiter in d. c. ex ratione, q̄ stante impedimento ex parte ipsius appellantis, puta impedimento inopiæ, tēpus datū ad profequendam, & finiendā appellationē ipso iure non dī currere, sed interim stare in suspensio, ut ibi, & per Saly. in l. p̄ses. C. de appell. ¶ Nō obstat, quod in rescripto nō fuerit facta mentio, q̄ laudum transiuerit in rem iudicatam per lapsum fataliū, uidelicet per lapsum anni, quia ex prædictis patet responsio, nā † per solū lapsum primi anni, & præcipuē q̄n probatum fuit impedimentum legitimum ex parte appellantis, non infertur, q̄ appellatio fuerit deserta, & cōsequenter sūa in rē iudicatam transiuerit, ut per Fel. in d. c. ex parte. il. 2. solū enim per lapsum biennii infertur, sententiā transiuisse in rem iudicatā, clem. sicut. de appell. ergo cum appellatio non fuerit deserta, nec sūa trāsiuerit in rem iudicatā, de eis mentio fieri non debuit. Præterea quāuis à laudo possit appellari, uel peti illud reduci ad arbitriū boni iuri, tamen † laudum latum ab arbitratoribus, quale fuit laudum in casu nostro, nunquā transit in rem iudicatam, ut nota. uoluit Ant. de Butr. in c. quinquauallis. col. 45. de iureiurā. ut refert, ac sequitur Fel. in c. proposuisti. de probatio. ¶ Non obstat, quod de processu per ipsum Bernardū factō corā inferiōre non fuit facta mentio, ergo rescriptū est subreptitiū c. cum inter de re iud. & nota. in d. c. ut debitus, quia de processu mentio in rescripto non est faciendā, quando sumus in causā, cuius sententia nō transit in rē iudicatā, ut in casu nostro. Ant. & Io. And. in c. rector. in 1. col. de re iud. & Fel. in c. ceterū. in 3. limitat. de rescrip. Præterea cum in terminis nostris causā appellationis, & qualibet alia, quæ inter ipsas partes uertebatur, fuerit cōmissa in eo statu, in quo erat, ut in fine rescripti habetur, nō debuit de processu aliquo mentio fieri, ut per dominos de Rota sub tit. de resc. decif. 20. in nouis. Ex quibus cōcludo, rescriptū tenere, nec esse subreptitiū, & ipsum do. iudicē ex illo habere iurisdictiōnē, & posse ad ulteriora procedere absq; alia pronūciatione, ne detur materia, & occasio appellādi, cū per p̄cessum ad ulteriora iudex dicat tacitē pronūciatione rescriptū ualere, & ex eo debere p̄cedi. Laus Deo.

S Y M M A E.

- 1 Dubitatur frustra, quando habetur casus legis, uel statuti.
- 2 Mercatores, & alii collegium duntaxat, & non uillam, castrum aut ciuitatem facientes possunt solum inter se, & in spestantibus iurisdictionem, artemque suam statuta facere.
- 3 Sed non contra statuta generalia, & ius publicum sive ciuitatis. Contra num. 10. Inferiores legem suis superioribus non imponunt, nec legem superioris tollunt, sed inuant, & quando etiam possunt tollere n. 20.
- 4 Lex superioris tolli uidetur etiam per restrictionem, & limitationem, seu detractionem illius; Contra num. 29.
- 5 Inferiores statuta ad correctionem in iurisdictionis superioris facere nequeunt.

Statu-

- 7 Statutum, & rescriptum secundum non tollunt primum, nisi apposite sit clausula non obstantibus, uel mentio de primo in cofacta. Contra in statuto num. 9. & 34.
- 8 Statutum, & rescriptum equiparantur.
- 9 Statutu ultimu contrariu primo tollit primum et absque mentione de illo facta & sine appositione clausula non obstante &c.
- 10 Mercatorum statuta quoad spectantia ad eorum iurisdictionem ualent, & in quacumque curia, & a quocumque iudice etiam ecclesiastico sunt seruanda.
- 11 Mercatores de iure communi etiam contra statuta generalia suaciuuitatis possunt sibi iudicem specialem eligere, & creare, in quem iurisdictione absq; alia superioris cofirmatione transferuntur.
- 12 Et ad quid licentia, & cofirmatio superioris requiratur.
- 13 Mercatorum statuta etiam in non spectantibus ad eorum iurisdictionem, & artem contra ius publicum ciuitatis, & iurisdictionem superioris facta ualent, quando sunt a superiore ex certa scientia cofirmata, & num. 33.
- 14 Et quando, & quomodo ex certa scientia cofirmata dicantur, & nunc. 39.
- 15 Certa scientia principis per secundam inuisionem illius apparet.
- 16 Inuolabiliter quid obseruari quando in cofirmationibus papalibus mandatur, quid illa dictio inuolabiliter operetur.
- 17 Inuolabiliter obseruari quid dicatur.
- 18 Cofirmatio quando ualiditate actus, qui aliis esset nullus, & denominationem ab ipso cofirmante operetur.
- 19 Statutum mercatorum, aut aliterius uniuersitatis etiam contra ius superioris, ab ipso superiore quoad quaedam iurisdictioni sue praiudicantia receptum, & obseruatum tacite totum uidetur receptum, & cofirmatum.
- 20 Inferior quando solus per se possit legem, & ius superioris tollere, & corrigere absque licentia superioris.
Ad ius commune, & antiquum rem absque consensu, & licentia superioris posse reduci ab inferiore, demonstratur.
- 21 Clausula non obstante &c. non est necessaria, quando a iure speciali receditur, & ad ius commune reditur.
- 22 Pactum, & tacita renunciatio prelati etiam multum gravis praiudicat ecclesie, quando sic fieret redditus ad ius commune.
- 23 Exemptus potest sine licentia pape superiori alias suo, & ordinario se submittere, sed non superiori extraneo.
- 24 Prelatus quado sine episcopo super rebus sue ecclesie transigere possit.
- 25 Clericus iam promotus quando ipsis iuribus possit per superiorem iura durior, & asperior iniungi.
- 26 Episcopus solus sine capitulo potest statuere tollendo consuetudinem per non residentia, quando ecclesia minus iuris indigeret.
- 27 Solemnitas in alienatione rei ecclesie requisita non est necessaria, quando res ad naturam suam primam reuertetur.
- 28 Officio duplici quis eodem tempore de iure communi fungi non potest, sed uno finito non prohibetur aliud in continenti & immediate obtinere, ac exercere.
- 29 Inferior habet potestatem ius condendi potest legem superioris quoad quid restringere, & limitare, licet non in totum tollere, & num. 32.
- 30 Ius naturale per ius posituum non potest in totum tolli, sed bene potest limitari, restringi & ampliari.
- 31 Statuta duobus super eadem re diuerso, & quasi contrario modo disponentibus, & uno generali, altero uero speciali existere, ultimum non tollit, nec corrigit primum, sed utrumque ualeat, & quomodo.
- 35 Statuta unius uniuersitatis, uel collegij homines alterius uniuersitatis sibi non subditos ligare nequeunt.
- 36 Cofirmatio superioris et ex certa scientia facta quado non sufficiat, nisi facta sit cum cause cognitione, & parte citata, & num. 38.
- 37 Cofirmationis natura est robur addeve cofirmato, non autem illud extendere ad id, quod in eo non includatur.
- 38 Causa cognitio non requiritur, ubi aduersarius, & tertius non datur.
- 36 Ex certa scientia quid fieri quomodo dicatur.

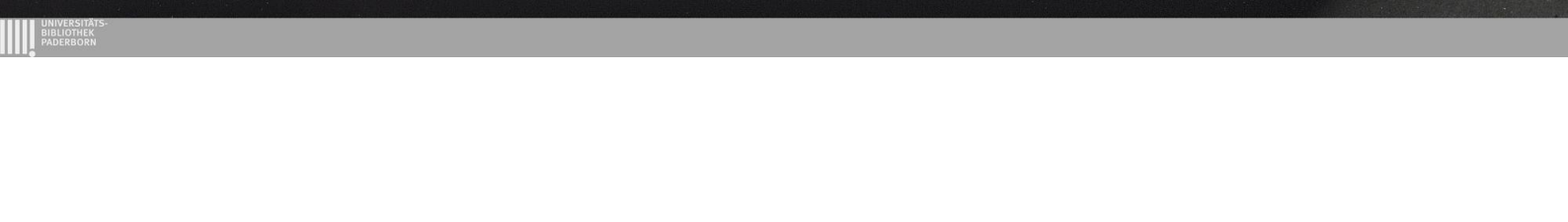
E P I T O M E.

Statuta per mercatores facta circa electionem sui iudicis, & sui uacationem actiue, & passiuue ualere, & ubique, ac a quolibet superiore seruanda esse etiam contra statuta, & prouisiones generalis ciuitatis, plene hic probatur.

SUPER extractione officii syndicatus maioris facta prius de domino Augustino, & mox de ser Hieronymo, quid iuris sit, breuiter est uidentum: & prima quidem consideratione ser Hieronymus uideretur preferendus, & ad dictu officiu admittendus, excluso do. Augustino, in cuius persona finitur officiu iudicis mercatoru in proximis Kal. Januarii. nam per M. Regimenciu itatis Bononiae cu consensu, & uoluntate R. D. Gubernatoris de anno. 1507. die 15. Nouemb. protulsum, & de cretu fuit, qd officiu iudicis mercatoru subiciatur illis uacationibus, quibus subiacent cetera officia utilitatis gnalis imburfationis cois Bononiae, & dare deat uacatione futuris temporibus cuiusq; extrahendo ad alia officia utilitatis spatio, & tempore unius anni a die depositi officii, put latius in dicta prouisione, seu in partito Regiminis continet, in quo in oibus, & per oia sit remissio ad prouisionem officioru cois Bononiae loquentem de annua uacatione predicta: in qua prouisione sub rub. de dña officii ordinarii, & extraordinarii cauet, qd extractus ad officiu utilitatis ordinarii heat uacatione quoad aliud officiu ordinariu per spatium unius anni inchoandi a fine officii prius obtenti: sed dictus dñs Augustinus ad officiu iudicis mercatoru electus, seu extractus fuit p preterito semestri, qd incepit in Kal. Julij presentis anni proxime preteritis, & finitur in Kal. Januarij proxime uenturis, & consequenter non uacauit p annum a die depositi officii, ergo aliud officiu syndicatus maioris non poterit in Kalendis Januarij proximis obtinere. ¶ Secundo facit, na licet in dictis prouisionibus officioru sub rub. predicta cautu reperiat, qd ordinaria officia dent uacatione ordinariis, nec extraordinariis, nec extraordinaria ordinariis, & ordinaria officia censeantur illa, q sunt posita in gnali imburfatione officioru cois Bononiae, alia uero dicantur extraordinaria, ut ex mente dictae prouisionis clare inferat, ex qb uidebat oino dicendu officiu iudicis mercatoru esse extraordinariu, cu non reperiatu positu in dicta gnali imburfatione, imo sit officiu uniuersitatis mercatoru, & consequenter non debere dare uacatione quoad alia officia imburfationis cois Bononiae, quale est officium syndicatus maioris, tn ut id, quod de annua uacatione statutu est, haberet et locu in officio iudicis mercatoru, postea partito. M. Regiminis, ut supra, factu cautu fuit, idem iuris esse quoad annua uacatione in officio iudicis mercatoru, quod est in aliis officijs ordinariis gnalis imburfationis cois Bononiae, & consequenter per illud partitu, seu per illa prouisione officium iudicis mercatoru factum fuit ordinariu, & compreheditur sub dicta prouisione loquentem de annua uacatione: quare concludendu est, prefatu dominu Augustinu quoad ad officiu syndicatus maioris habere uacatione propter officium iudicis mercatoru, quia hoc ex statutis, & prouisionibus expresse cautu reperitur, & frustra dubitatur, qn casum legis, seu statuti habemus. I. domitius labeo. ff. de testa. & I. gallus. §. si eius cu ibi not. ff. de lib. & posth. ¶ Nec aduersatur statutu quoddam uniuersitate mercatoru postea editu de anno 1509. & publicatu de anno 1510. quo expresse cautu est, qd dictu officiu iudicis mercatoru det uacationem quoad alia officia generalis imburfationis cois Bononiae durante duntaxat tempore officii iudicis mercatoru, sed illo finito non, qm licet iudex mercatoru nequeat eodem tempore aliud officiu ordinariu utilitatis cois Bononiae obtinere, illo tn deposito, & sic successiue aliud immediate obtinere poterit, ut ibi, quia sequedo partes ser Hieronymi potest responderi, quod statutum mercatoru postea editu non tollit partitu Regiminis, nec illi prouisioni derogat, tum quia mercatores non possunt

sunt statuta facere, nisi quod ea, quæ ad iurisdictionem, seu artem eorū spectant, l. fi. C. de iurisd. om. iud. & ibi passim traditur per Bar. & omnes scriben. & in l. oēs populi, in j. q. prin. ver. secundo quæro, ff. de iust. l. oēs populi, in l. i. col. iiii. ff. de colleg. illici. & Inn. in c. cū accessissent, de cōsti. & in c. cū ab ecclesiarū, de offi. ord. hoc aut, de quo agitur, ad eorū officium, seu artem nō spectat, ergo & c. tū quia licet mercatores, & alii, qui nō faciunt villam, castrū, seu ciuitatem, sed collegiū, possint sibi facere statuta, quæ ualēt, & absque alia superioris cōfirmatiōe seruāda sint, ex quo à lege cōi confirmantur, ut in d. l. fi. per scrib. oēs, & facit tex. in c. ex literis, ibiq; Abb. & Mod. de constit. tamen ipsi non possunt inter se statuta specialia facere cōtra statuta generalia suæ ciuitatis, & p̄ra ius publicū ipsius, ad tradita per Bal. eleganter in l. pen. C. de cōsti. pecu. & in d. l. oēs populi, in uerfi. sed hic queritur, an collegia, namq; inferiores nō possunt legem sui superioribus imponere, c. inferior, xxi. dist. & c. cū inferior, de maio. & obed. nec inferior tollit legē superioris, sed illam iuuat, & lex superioris tollitur non modo, quando in totum abrogatur, sed et quando illi detrahitur, seu qñ restringitur, & limitatur, cle. ne romani, ibiq; Car. in ii. & iii. q. de electio. & ideo dicit Bal. in auth. sed nouo, in uerfi. statuta ta-
 6 men, C. de seruis fugit. q̄ inferiores nō possunt statuta facere ad correctiōem iurisdictionis superioris, & ad propositū hoc et multum facit dictū Bal. in d. l. pen. in uel. col. & in l. debitorū, ibiq; Alex. C. de pactis, l. n. per illū tex. in c. uenientes, de iureiu. Alex. in d. l. oēs populi, col. iiii. & c. quod super his, de maio. & obed. cum si. tū etiam quia in statu uniuersitatis mercatorū sup casu nostro disponente nō reperitur clausula nō obstantibus & c. prout uidetur requiri ad hoc, ut per illud possit partitum, seu statutū regiminis prius factū tolli, arg. eorum, quæ dicuntur de rescripto secundo, quod non tollit primū, nisi de primo mētionē faciat, & ideo in secundo requiritur clausula non obstante & c. ad plenē tradita per Abb. omnesq; alios in c. i. de rescrip. cum si. ibi allegatis:
 8 Et statūtū, ac rescriptum æquiparatur, ut dicit Inn. in c. quæ in ecclesiarum, de consti. C. de legibus: Hæc sunt, quæ prima facie demonstrat ser Hieronymum esse do. Augusti nō præferendum, & super hoc potius statutū, & partitum Magn. regiminis seruandum esse, quàm statutum mercatorum postea editum aliter disponens. ¶ Sed premiffis nō obstantibus, prout re uera non obstant, p̄trariū de iure uerius esse existimo, q̄ do. Augustinus propter officium iudicis mercatorū, quod in Kalendis Ianuarii proximis deponere debet, non habeat uacationem quoad officium syndicus maioris, ad quod fuit extractus, cum eo tempore sit ingressus officium syndicus, quo officium iudicis mercatorum finietur; Et ad hoc dicēdū moueor in primis per statutū uniuersitatis mercatorum, de quo supra, hoc expresse prouidens, cui standū est, non obstante partito Mag. regiminis aliter disponēte; quod statutū mercatorū fuit factū per duos, uel tres annos post dictū partitū regiminis, ergo per illud ultimo loco factū dicitur esse dicto partito derogatum, qm̄ tūltimū statutū cōtrarium primo tollit primū, et si de primo mētionē nō faciat, nec in eo sit appōsita clausula nō obstante, satis enim est, q̄ secundū sit contrariū primo ad hoc, ut tollat, & corrigat primū, quam uis aliud sit in rescriptis, ut declarat Alex. in d. l. oēs populi, col. iiii. post Bar. ibi i. 3. q. prin. ibi quarto quæro, & facit tex. clarus in §. pen. in l. de iure natu. gen. & ciui. Dyn. Bar. & alii in l. tutores, ff. de test. tut. h. in l. pacta nouissima, maxime per Mod. C. de pactis,

& per Fel. in c. gratum, ff. de offi. deleg. cum si. Secundo, stāte p̄rietate dictorū statutorū, dico statutū uniuersitatis mercatorū quoad hunc casum, de quo disputatur, debere artēdi, & p̄ferri, & nō prouisionē regiminis, q̄ in aliis casibus est seruāda, ut infra dicef. & hoc ex pluribus rōnibus, prima, quia mercatores, & huiusmodi uniuersitates, quæ nō cōstituunt uillā, castrū, seu ciuitatē, sed collegiū licitum fm̄ declarationē mod. in c. ex literis, de constit. in prin. possunt per se absque cōfirmatione superioris facere statuta specialia contra statuta generalia suæ ciuitatis tam quoad spectātia ad eorū iurisdictionē, & potestātē, q̄ quoad cōcernētia eorū artē, & exercitiū, et derogādo iurisdictioni superioris: ita uoluit Bal. in d. l. oēs populi, uer. sed hic queritur an collegia, quæ refert, & sequitur Pet. de Anc. i. repet. c. canonū statuta, in xli. col. ver. de tertia quæst. de const. & sequitur Alex. in ad di. ad Bal. in l. receptitia, quæ est l. pe. C. de const. pec. ubi Bal. hoc idē expresse firmare uir, dū dicit, statuta mercatorū quoad ea, quæ ad eorū iurisdictionē spectant, ualere, & seruanda esse in quacūque curia, & à quocunq; iudice et ecclesiastico, quicq; dicat gl. ibi, mōta forte illa ratione, q̄ inferior nō pōt legē superioris imponere, nā, ut inq̄ Bal. non sunt mercatores, qui per sua statuta legē imponāt, sed est lex cōis, quæ ubiq; eorū statuta approbat. Sed ad iurisdictionē, & potestātē mercatorum spectat, nō solū de iure municipali, sed et de iure cōi iudicē specialē sibi eligere, & creare, i quē iurisdictionē absq; alia superioris cōfirmatione transfertur, d. l. fi. ibiq; Paul. de Cal. Sa. li. & alii, C. de iurisd. om. iud. & sentit Bal. in d. l. pen. & doct. per illū tex. in d. c. ex literis, ergo statuta ipsos mercatores facta circa electionē iudicis, illiusq; uacationē actiue, & passiuē ualebūt, ac seruāda erūt ubiq; & à quolibet superiore absque alia superioris cōfirmatiōe et p̄ statuta, & prouisiones generales suæ ciuitatis, quibus per statuta mercatorū censetur derogatū per ea, quæ uoluit Bal. in d. l. omnes populi, & Pet. de Anch. in d. repetit. c. canonum statuta; & præcipue cū potestas faciendi statuta, & creandi iudicem, quam mercatores habent, nō depēdeat, nec procedat à potestate regiminis nec alterius superioris, sed ipsi illā à lege, & iure cōi habeāt, d. l. fi. d. l. pe. & d. c. ex literis, ibique plenē habetur, ergo facilius circa talem electionem, & uacationem ab ea dependentem statuere, & prouidere possunt etiam contra statuta, & prouisiones regiminis, arg. no. per gl. ualde notabilē in uer. inferiorē, & ibi do. Car. & lo. de Imo. in cle. ne romani, in prin. de elect. Nec aduersatur, q̄ electiōi, seu extractioni iudicis mercatorū itereffē dēt MM. D. Antiani, & Vexillifer iustitię, nec iudex extractus potest officium exercere, nisi prius data sibi licētia per literas R. D. Legati, & MM. do. Antianorū, ex quo datur itelligi, electionē iudicis mercatorū ad eorū iurisdictionē simpliciter nō spectare,
 12 Quia ad hoc respondetur, q̄ licentia, & cōfirmatio prædicta requiritur nō ad effectū, ut iudex acquirat, & cōsequatur iurisdictionē, quia illam sibi immediate acquirit ex electione facta per mercatores, q̄ dāt, seu transferunt in suum iudicem iurisdictionē absq; alia superioris cōfirmatione ex legis auctoritate, d. l. fi. & d. c. ex literis, ibiq; doct. sed cōfirmatio superioris requiritur solū ad effectū, ut iudex iurisdictionē iā acquiritam possit exercere, & sic cōfirmatio superioris nō dat iurisdictionē, sed solū illius exercitium, ut in terminis uoluit Bal. in d. l. fi. circa si. & ibi Salic. in j. not. & in l. priuatorū, C. de iurisd. om. iud. ¶ Secūda ratione ut dictum statutum debere præualere, & attendi, quoniam licet mercatores nō possint facere statuta p̄tra ius publicū ciuit. & p̄tra iurisd. superioris

ris in ijs, quæ ad eorū iurisdictionē, seu artē non spectat, Bar. in d. l. oēs populi, in d. l. ff. de colleg. illi. & Bal. in d. l. pe. col. ult. cū si. præallegatis: tñ hoc fallit, nisi statuta hmoi essent à superiore confirmata: ita expressè p̄dicta declarat, & limitat Sali. in d. l. ff. in j. no. C. de iurisd. om. iud. & in d. l. pe. in fi. ver. C. de const. pec. Sed statuta mercatorū nouiter edita, & de qbus loquimur, fuerūt à superiore confirmata, & approbata, uidelicet à Reuerendis. Do. tunc Bononiæ legato, cuius auctoritate, licentia, & uolūate dicta statuta facta fuerūt, ut in prin. uol. eorū continetur, & sic ex certa sciētia, put auctoritas illius hoc arguit, & infra dicef, nec n̄ à Iulio sc̄do olim Pōrtifice maximo, qui oīa statuta dictæ vniuersitatis mercatorum nouiter edita confirmauit, & n̄ sc̄do ī puris terminis simplicis confirmationis mādauit illa oīa inuolabiliter debere obseruari, n̄ obstantibus statutis, & cōsuetudinibus p̄ scribitis, & futuris huius ciuitatis Bonon. qbus oībus expresse, & specialiter derogauit, & plenius cū aliis clausulis derogatorijs derogatorijs, put ī eius bulla plūbata latius cōtinet: q̄ quā cōfirmationē cōsidero in primis factā fuisse simpliciter absq; aliqua clausula cōiter cōsuetæ apponi in cōfirmationibus sicut iuste & c. quo casu d̄ esse confirmatio facta ex certa sciētia, ut notabiliter uoluit Abb. Siculus in c. examinata. de confir. utili, uel in utili, & lo. de Im. in c. uen. rabilis ī ult. uer. eo. ti. & ita sequit Alex. in cōf. i. uol. iiii. & post hāc cōfirmationē cōsidero, q̄ idē Iulius iterū oīa p̄ primā bullā p̄cessa, & disposita cōfirmauit: demū post mortē Iulij Leo Papa x. modernus oīa cōtenta in dicta bulla Iulij cōfirmauit, & approbavit, iussitq; obseruari debere semel, bis, & ter, primo loco in principio sui pontificatus, qñ capitula huius ciuitatis signauit, sc̄do, & pluries per sua breuia specialia omnia in dicta bulla Iulij cōcessa, & contenta cōfirmantia, & cōsequenter huiusmodi statuta semel, & sepius cōfirmata reperiuntur: quo fit, ut de certa sciētia Papæ cōfirmantis euidenter apparere dicat, quia ubi quicq; à papa aliquid approbatur, & mandatur p̄ secundā iurisdictionē debere obseruari, tunc de certa sciētia papæ d̄ euidenter cōstare, ut declarat lo. de Im. in c. porrecta, in iij. gl. de confir. util. uel in utili, per tex. ī auth. ut nulli iud. s. ad hoc uero iubemus colla. ix. & in auth. de manda. prin. s. deinde, coll. iij.

16 Et hoc p̄sertim dicēdū est, q̄ tñ papa, ultra qd̄ confimet simpliciter, māder ēt omnia statuta inuolabiliter obseruari debere, quæ dictio inuolabiliter in cōfirmationibus papalibus apposta operatur, ut id, qd̄ cōfirmat, omnino, & incorrupte sit seruādū, quāuis illud aliter nō fuerit cōfirmatū, & approbatū ab iis superioribus, à quibus ex iuris dispositione approbati, & cōfirmari debebat, ut de hoc ē tex. notabilis ī c. sic circa fi. de pactis in vj. & ī inuolabiliter obseruari d̄ id, qd̄ incorruptibiliter, & sine contradictione, & n̄ obseruatur, c. iij. de offi. ord. c. pen. de præb. & c. ul. de magistris, ubi casus notabilis, ergo dato, sed nō p̄cesso, statuta p̄dicta mercatorū hoc in casu non d̄ sponere circa ea, quæ ad ipsorū iurisdictionē spectat, nihilominus seruari debent, & ualebūt, quamuis sint cōtra generalē cōis Bononiæ prouisionē; & per ea uť derogari iurisdictioni superioris ratione cōfirmationis ex certa sciētia, & euidenter facta, ut supra dictū fuit: q̄ Quæ approbatio, & cōfirmatio ualiditate actus operatur, & q̄ actus à cōfirmate denominatur, qñ actus p̄ se absq; cōfirmatione erat inualidus, prout essent hęc statuta, & cōfirmans erat talis, q̄ de per se poterat talia statuta facere, & facta tollere, ac remouere, ut optimē declarat Fel. multa ad propositū, ut sui moris est, cumulado in c. inter dilectos, de fid. inst. post Bar. in l. & quia, ff. de iurisd. om. iud. & fa

ciūt no. p̄ Bal. dum loquitur de statutis Spoletij, l. lex placito, C. de rerū perm. & p̄ Alex. in d. consi. uol. 4. col. x. Et proximē dicta præsertim uerificantur, cū illud idē statutū mercatorū, de quo nos loquimur, fuerit quoad alia sua capitula derogatoria, & cōtraria iurisdictioni do. Antianorū, & sic superiorū ab ipsis do. Antianis seruatu, atq; receptū, nā ante, quā statutū illud cōditū esset, do. Antiani cū do. Vexillifero iustitia habebāt iurisdictionē, & p̄tatem eligendi alterū ex duobus iudicibus per ipsos mercatores electis, atq; extractis, ut notoriū est, & expresse ponitur ac refertur in statutis antiquis, & nouis, hodie uero p̄ statutū nouiter factū, de quo disputamus, fuit dicta iurisdictioni do. Antianorū derogatū, qd̄ statutū oēs do. Antiani, qui pro tpe fuerūt, à die compositionis illius citra receperūt, seruauit, & approbavit,

19 & t̄ cōsequēter saltē quodā suo tacito cōsensu illud approbatū, & cōfirmatū, q̄ tacitus cōsensu in hoc idē operatur, qd̄ expresse, l. de qbus, & ibi Bar. ff. de legibus, c. consuetudinis, & c. in his, xi. dist. cū si. Cū itaq; statutū illud quoad quādā iurisdictioni superiorū p̄ iudicātia fuerit à superioribus receptū, atq; seruatu, totū uidebit receptū, & cōfirmatū, & de illo toto cognitionē superiores habuisse dicētur, arg. no. p̄ Bar. Alex. & alios in rub. ff. de noui ope. nūcia. l. inciuile, ff. de leg. & faciūt not. per Bar. in l. prator, s. erit, ff. in bono. rapto. qui dicit, q̄ plura capitula posita in eadē lege, uel statuto circa iuris dispositionē, ita dicuntur esse cōnexa, q̄ dicitur in uno cōsuetur in alio repetitū.

¶ Tertia ratione ut dictū statutū mercatorū attendi debere, n̄ obstantē partito Regimini, q̄ per statutū illud res ad pristinū ius antiquū, & ad ius cōreduci

20 tur, q̄ quo casu inferior solus per se pōt legē, & ius superioris tollere, & corrigere absq; cōsensu, & licētia superioris, ut colligitur ex uerbis Bal. in d. l. ex placito, & declarat Fel. in c. cū accessissent, de cōst. q̄ ita p̄ illū tex. declarat post Bar. in d. l. oēs populi, & in l. hac cōsuetissima, s. si q̄ aut. C. de testa. ad qd̄ facit et̄ nā

21 ubi aliās requiritur p̄ clausula n̄ obstantē iuxta ea, q̄ habetur p̄ scribit. i. c. j. de reser. ea n̄ requiritur, nec est necessaria, qñ effemus in casu, in quo res ad ius antiquū, & ius cōreduceret, Bal. in l. si q̄ ad declinādū lectura noua, in fi. C. de epi. & cleri. qñ. nā. à iure speciali recedit, & sit reditus ad ius cōe, latissima pōt fieri hęc p̄ratio, ut est gl. singularis in c. qualiter, ii. q. v. nā res ad suā naturā, & ius cōe facile redit. l. si unus, s. quod si, ff. de pac. & t̄ bene ad propositū facit id, quod uult

22 Abb. in c. ueniēs, col. ix. in uer. cōcludēdo p̄dicta de præser. q̄ pactū, uel tacita renūciatio prælati etiā multū grauis præiudicat ecclesiæ, qñ per hoc fieret reditus ad ius cōe. Plura ēt ad duci posset, q̄ cumulat Fel. in d. c. cū accessissent, q̄ cōcludit, q̄ ubi cūq; aliās cōsensus superioris regeretur ad actū celebrandū, puta in reuocādo statutū aliquod uel rōne præiudicij iurisdictionis, & iuris superioris, tūc nō requiritur, qñ discedēdo à iure speciali, & exorbitati rediretur ad ius pristinū, & ad ius cōe, ueluti ēt satis abūde idē Fel. declarat ī c. cū oēs, de cōf. Accedat et̄ t̄ dictū

23 Fede. de senis in cōf. xiiii. quē refert, ac sequit Abb. in c. significasti, col. iiii. de foro comp. q̄ licet exemptus nō possit se superiori extraneo sine licētia papæ submittere, tñ suo superiori aliās ordinario pōt se sine licētia Papæ submittere, q̄ hoc modo res ad ius pristinū, & ad ius cōe reuertitur: & t̄ Ant. de But. in c. statuiamus, col. i. de trāfac. inquit, q̄ licet prælatus regulariter sine episcopo transigere nequeat sup̄ reb. suæ ecclesiæ, c. de cætero, eo. ti. qñ ageretur de recuperādo pristino iure ecclesiæ deperdito, solus absque episcopo transigere poterit, ut est bonus tex. in c. l. de pactis, in vj. quē et̄ allegat Abb. in d. c. ueniēs.

Conue-

14 Cōuenit
in cab e
rior elen
sentū, &
dicere, u
nes de ro
duriore
sentū in
rimū A
26 t̄ q̄ epi
sine con
à prala
suetudi
nistris i
ne, quo
27 redid. &
uocatio
lemnita
necella
reuerter
tur, res
ut ex p
nie lib
colligi
catione
positū
dinari
uisionē
qui nū
præci
cōre
quis ne
officiū
post al
cauti
sue im
à die d
28 officii
quis in
unof
diarē
C. de
de col
bona
quā
Regim
da per
res ad
citur, i
nē spe
cōtra
sentū,
superi
pra dī
cendū
esse in
generē
promiss
merca
quoad
alia of
mille q
gitur
nibus
officiū
minis
tur ua
cū iur
ē cōtr
feste c

25 Cōueniunt et prædictis ea, q̄ ponit Dom. de S. Gemi. in c. ad exordio 35. dist. dum vult, quod quamuis superior clericis iam promotis non possit sine eorum cōsensu, & ipsi inuitis uitam duriorem, & asperiorē indicerē, ut in c. pposuisti. s. 2. dist. & glo. in c. quod omnes de reg. iur. in 6. tamen uitam solitam, & primā duriorem, & asperiorē ipsi inuitis, & absque eorū cōsensu iniungere poterit. ¶ Nec omitto dictū pulcher simū Abb. in c. ad audientia. in 2. col. de cler. non resi.

26 ¶ q̄ episcopus, qui aliā nō potest super statu ecclesie sine cōsensu capituli statuere. c. nouit de his. quæ fi. a præla. potest solus sine capitulo statuere tollēdo cōsuetudinē super non residētia, quando ecclesia ministris indigeret, quia ex hoc rediret ad ius cōmune, quod vult residendū esse, ut per totum de cler. nō resi. & ¶ probatur in c. cum apostolica in uerū. in reuocatione. de his quæ fi. a præl. sine cōsensu. c. quod solemnitatis requisita in alienatione rei ecclesie non est necessaria, q̄ res ecclesie ad naturā suam primā reuenteretur. Sed per statutū mercatorū, de quo agitur, res primo ad pristinū ius antiquū reducitur, nam, ut ex prouisionibus antiquis officiorum cōis Bononiæ sub rub. de differentia offi. ordinarij, & extraordinarij, officium iudicis mercatorū non dabat uacationē alijs officijs cōis Bononiæ, cum tanquā nō posset in generali imbursemente officiorū nō esset ordinarij, & ita sepius tēporibus elapsis ante dictā prouisionē in persona do. Iacobi Bouij, & d. lo. baptiste, qui nunc est vnus de numero MM. DD. Antianorū, prædictū, & obseruatū fuit, itē & secundo res ad ius cōe reducitur, nam statutū vult, quod eodē tempore quis non possit officium iudicis mercatorū, & aliud officij cōis Bononiæ obtinere, sed successiue sic vnū post aliud immediatē, per prouisionē aut Regiminis eautū est, quod quis nec eodem tempore, nec successiue immēdiatē unum post aliud, sed post annū tantū à die depositi officij iudicis mercatorum, uel alterius officij cōis Bononiæ, ¶ De iure uerō cōi regulariter quis nō potest eodē tēpore duplici officio fungi, sed uno finito nō prohibetur aliud incōtinēti, & immediatē obtinere, & exercere l. patres. ibiq; glo. & Bald. C. de pxi. sac. scri. lib. 12. l. 1. §. nō licet. ibiq; Bart. ff. de colle. illici. & declarat idem Bar. in l. fi. eo. tit. & est bonus rex. ubi gl. multa allegat in l. 1. C. de asse. ergo quāuis mercatores aliā nō potuissent per se absque Regimine, & superiore statuere super uacatione dandā per officij sui iudicis, tū ex quo per eorū statutum res ad pristinū ius antiquū, & ad ius commune reducitur, itē ex quo sumus in iis, quæ ad suā iurisdictionē spectant, ut supra, profectō eorū statutū ualebit cōtra statutū, & prouisionē Regiminis absq; alio cōsensu, licētia, & cōfirmatione Regiminis, uel alterius superioris tanto magis igitur ualebit cōfirmatione sua pra dicta interueniente. ¶ Quarta, & ultima rōne dicendū est, statutum prædictū mercatorū attendendū esse in casu suo speciali, est enim dictū statutū minus generale, quā sit prouisio Regiminis, nā per dictā prouisionē generaliter prouisum est, q̄ officij iudicis mercatorū det uacationē annuā à die depositi officij quoad alia officia ordinaria cōis Bononiæ, & e. q̄, q̄ alia officia publica cōis Bononiæ dent uacationē similitē quoad officij iudicis mercatorū, ut clarē colligitur ex uerbis prouisionis Regiminis iunctis prouisionibus officiorū cōis Bononiæ sub dicta rub. de differ. officij ord. & extraord. ad quas prouisio prædicta Regiminis se remittit. Per statutū uerō mercatorū solū datur uacatio quoad alia officia cōis Bononiæ per officij iudicis mercatorū durante illius tempore, & non cōtra, ut ex uerbis dicti statuti cōstat, ex quib. manifestē colligitur, q̄ dicta prouisio Regiminis est genera-

lior, quā sit statutū mercatorū, quod est specialius, & puidet solū sup iis, q̄ ad iurisdictionē mercatorū spectant, uidelicet q̄ officium iudicis mercatorū det uacationem non annuā, sed durante tpe officij, & non cōtra, q̄ alia officia dent uacationē officio iudicis, quia super hoc mercatores nō potuissent disponere, neque statuere, cum sit de iis, quæ ad eorū iurisdictionē nō spectant, nec de dependentib. Hoc stāte, dico,

29 ¶ q̄ licet inferior, qui habet iurisdictionē faciendi legē, & ius condendi, nō possit in totū legē superioris tollere, arg. c. quod super his, & c. cū inferior de maio. & obe. cum simil. supra alleg. tñ potest illud quoad qd restringere, & limitare, neque ex hoc ius superioris tolli dicitur, ut probatur, arguendo à speciali in cle. ne romani in prin. de electio. iuncta glo. ibi in uer. nō cōsonā post Host. quem allegat, quæ glo. inquit, collegiū Cardinaliū, uacante sede Papali, non posse tollere, restringere, limitare, nec ampliari cōstitutionem c. ubi periculū de elec. in 6. quia hoc est ipsi collegio Cardinaliū prohibitū. Secus est in alijs collegijs, ut p d. glo. ibi cōiter approbatā. Et ad propositum faciunt not. per Henr. Boic. in c. 1. circa prin. de cōsti. qui post alios concludit, q̄ per ius positiuū, & sic per inferiorē nō pōt in totū tolli ius naturale, & sic ius superioris c. pe. In sti. de iur. nat. gen. & ciu. cum ibi not. & per totū 13. dif. & ideo per Papā, & ius positiuū nō potest matrimonij generaliter tolli, nec prohiberi, q̄ hoc esset in totū tollere ius naturale, sed benē per ius positiuū potest tale ius naturale limitari, restringi, & ampliari, ut per totū. C. de indi. uid. tol. in l. cū ita legatū. ff. de cōd. & dem. & traditur per Henr. in d. c. 1. facitq; tex. in l. ius ciuile. ff. de iust. & iu. & plura ad hoc adduci possent. ¶ Præterea ¶ q̄n reperiunt duo statuta sup eadē materia diuersimodē, & quasi t̄rio mō disponētia, & unum sit magis generale, & aliud sit speciale, tunc ultimū non corrigit, nec tollit primū, sed utrumque ualeat, & generale restringit, ac limitatur per speciale, ut speciale in suo casu spāli, & generale in alijs casibus seruetur, ut declarat Fel. in 1. not. multa allegando in c. gratum. de off. dele. & in c. 1. & in c. ex parte de rescr. & ita ēt declarat Alex. in l. gallus. §. ille casus. ff. de lib. & posth. & in cōf. 122. uol. 4. col. 1. & in eo. uol. in cōf. 123. col. 5. uer. præterea, qd est consiliū And. Barb. & faciūt quæ hūtur per Bar. in l. p̄tor. §. crit. ff. ui bon. rap. ergo statutum mercatorū tāquā magis spāle seruabit in casu suo, & in quo loquitur, & prouisio Regiminis in alijs casibus in ea cōprehensis, cū in illis dicta prouisio per statutū præfatū nō dicatur correctā, & qd nō mutatur, cur stare prohibet? l. sancimus. C. de testa. l. p̄cipimus. C. de appel. & quantū fieri pōt, euitanda est iuris correctio c. cū expediat. de elec. in 6. ¶ Et quāuis ex prædictis sublata sint oīa, q̄ pro parte cōtraria fuerūt adducta, tñ specialiter rōndendo, dico in primis nō obstare prouisionē Regiminis supra dictā, quia illi fuit derogatū per statutū mercatorū ultimo loco factū, approbatū, & cōfirmatū à superiore, & à se de apostolica ēt ex certa scientia per s. dicta, quo casu mercatores potuerunt statuere ēt quoad ea, q̄ non spectant ad iurisdictionē suā, sed superioris. Secundo rōndetur, tale statutū ultimo loco factū debere ualere, ēt si non esset à superiore cōfirmatū, q̄ factū est à mercatorib. circa ea, quæ iurisdictionē ipsorū cōcernunt, & circa dependentia ab ea, uidelicet circa electionē, & uacationē officij iudicis sui, tū q̄ tale statutū reperit receptū, & seruātū à superiorib. uidelicet add. Antianis quoad alia iurisdictioni ipsorū p̄iudicialia, quo casu cōsetur in totū receptū, & approbatū, & ex certa scientia, tū quia licitū est mercatorib. sibi statuta facere q̄ generalia statuta ciuitatis in iis, q̄ ad eorū potestātē, & iurisdictionem in dependentibus ab illis pertinent,

Bb

pertinent, ut supra, tum etiam quia per statutum merca-
 torum res ad pristinum ius, & ad ius cōe reducitur, quo ca-
 su etiam absque superioris voluntate, & cōfirmatio-
 ne ipsius permillum fuit tale statutum facere contra pro-
 uisionem Regiminis exorbitantē, & contra equitatē in-
 ductam, per dicta supra in 3. rōne. Vltimo rōdetur, q̄
 prouisio Regiminis per statutum mercatorum in totum
 non tollitur, neq; corrigitur, sed solū restringitur, &
 limitatur, quod de iure inferiori p̄ ius superioris con-
 cessum esse dicitur, ut supra in 4. rōne latius dictum
 fuit. ¶ Secundo non obstat prouisio generalis officio-
 rum cōis Bononiæ sub rub. de differentia officij ordi-
 narij, & extraordinarij disponens de annua uacatio-
 ne, quia dico illā prouisionē non comprehendere of-
 ficiū iudicis mercatorum, ut det annuā uacationem,
 sed potius illud excludit, & per eam clarē demonstra-
 tur, officium publicis cōis Bononiæ, quoniā illud nō
 est officij ordinarij, sed extraordinarium, ut inferitur
 ex uerbis dictæ prouisionis, ergo uacationē dare non
 debet, ut habet in dicta prouisione generali sub d. rub.
 ¶ Non obstat aliud supra in oppositū adductū, quod
 inferior non potest legē superioris tollere, quia hoc
 est uerum, quando uellet illam in totū tollere, secus
 si uellet restringere, seu limitare, ut supra dictū fuit, &
 maximē hoc uerum est, quando inferior nō haberet
 potestatem, & iurisdictionē faciēdi statuta à superiore,
 cuius legem uellet restringere, & limitare, nec ab eo
 dependeret, sed à lege cōi ad not. per glo. in d. cle. ne
 romani in prin. de electio. ibiq; Card. & Ioā. de Imol.
 prout habent ipsi mercatores, ut in l. pen. & fin. C. de
 iuri. d. omn. iud. & in d. l. pen. C. de consti. pecu. ¶ Nec
 aduersatur, q̄ mercatores nō possint statuere quoad
 ea, quæ ad iurisdictionē, seu artem suam nō spectant,
 ut supra, quia respondetur, q̄ in casu nostro statuerūt
 super dependentibus à iurisdictione sua, uidelicet su-
 per electione sui iudicis, quæ de iure absq; alia supe-
 rioris cōfirmatione ad eos spectat, ut in d. l. pen. ibiq;
 doct. cōiter. C. de consti. pec. cum aliis supra alleg.
 ¶ Præterea posito, uerū esse, q̄ statuisent super nō de-
 pendētib; à iurisdictione sua, quod tñ negat, adhuc
 dico eorum statutum seruandum esse contra prouisi-
 onem Regiminis superioris, tum quia res ad ius pri-
 stinum, & ius cōmune reducitur, ut supra, tum quia
 32 eorum statuta sunt confirmata ex certa scientia R.
 D. Legati, cuius auctoritate facta fuerunt, ut in princi-
 pio uoluminis statutorum mercatorum continetur, quæ
 auctoritas certam Legati scientiam arguit, ut est tex.
 clarus in l. 1. & in l. 3. cum ibi not. ff. de auc. tur. & l. nō
 multū eo. tit. cum siml. Item cōfirmata fuerunt à fe-
 de apostolica non in forma cōmuni, sed ex certa sciē-
 tia, ut dictū, & probatum fuit supra in 2. ratione: quo
 casu statuta mercatorum ualent, & seruanda sunt, et
 si tendant in preiudicium iurisdictionis superioris, &
 contra ius publicum, & generale ciuitatis, ita uoluit
 Saly. in d. l. fin. in 1. no. & in d. l. pen. in vlt. uer. & supra
 dixi. ¶ Non obstat etiam aliud supra allegatū, quod in
 statutis mercatorum non est apposita clauisula non ob-
 stantibus, quia hoc negatur, ut patet in conclusione
 33 statutorum. Præterea dico q̄ hoc nō requiri, nec esse ne-
 cessariū in statutis, nam absq; tali clauisula ultimū de-
 rogat primo p̄rio, quamuis secus sit in rescriptis, ad-
 dita per Alex. post Bar. in d. l. oēs populi, & supra dixi.
 ¶ Et ultra deducta, nō obstant ea, quæ plenissimē scri-
 bunt Alex. in cōf. 122. uol. 4. & And. Barb. ibi in cōf. se-
 quen. qui cōsulēdo in quadā causa inter Strazarolos
 ex una, & homines artis Lanæ ex alia in effectu cōclu-
 dunt, q̄ per statutum hominū artis Lanæ ultimo loco fa-
 ctum, & confirmatū etiā ex certa scientia superioris,
 & Papæ non tollitur, nec corrigitur statutum artis stra-

35 zariæ illi contrariū, quoniā homines artis Lanæ non
 potuerunt p̄ sua statuta ligare homines artis strazarie
 sibi non subditos, & alterius collegij, & exercitij, ue-
 luti et declarant Bal. Sali. & alij in d. l. pen. C. de con-
 stit. pecu. & statuere, ac iurisdictionem exercere con-
 uertuntur. cap. 2. de constitut. in 6. habetur per Barto.
 & alios in d. l. fi. & in d. cap. ex literis. de constit. ergo
 pariter, imō multo minus statuta, & prouisiones cō-
 munitatis, & ciuitatis tolli possunt per statuta mercato-
 rum. Nec q̄ cōfirmatio est ex certa scientia à sede aposto-
 36 lica, & ab aliis facta secundū ipsos quicquā prodest,
 nā in casu illo nō sufficit clauisula ex certa scientia, q̄
 regulariter tollit subreptionē. c. si motu pprio. cū ibi
 no. de præb. in 6. nisi est talis confirmatio facta fuerit
 cū causæ cognitione, & parte citata, ad tradita ibi ple-
 nē per prædictos per not. p̄ Ant. de But. in c. 1. & 2. de
 cōfirma. utli. uel in utili, & per alia multa, & ita nelle
 uidetur lo. de Imo. in c. uenerabilis. eo. ti. Quia ius, q̄
 multū conclusioni traditæ obstat uidentur, respon-
 detur, ueluti est ex mente p̄fatorū doctōrum in dictis
 suis consilijs, q̄ idēo per statuta hominum artis Lanæ
 nō tolluntur statuta strazarolorū, nec ipsi strazaroli
 ibi illis statutis ligantur, quia in homines alterius p̄-
 fessionis nullā habent iurisdictionē, ut habetur in d.
 l. pen. & idēo non possunt illos suis statutis ligare. Sed
 in casu nostro mercatores statuerunt super iis, quæ ad
 eorū iurisdictionem spectabant, & super dependenti-
 bus ab illis, uidelicet super electione sui iudicis, & ua-
 catione p̄ suum officij danda, ergo &c. Secundo res-
 pondetur, q̄ per statuta artis Lanæ homines artis stra-
 zariæ ibi non ligantur, quia de hominibus strazararia
 mentionē non faciēbant, & idēo in dubio confirma-
 tio postea facta à superiore non facit, ut statuta cōfir-
 mata ad homines alterius artis, & professionis exten-
 37 dantur, quia q̄ natura cōfirmationis est robor addere
 confirmato, nō autē illud extendere ad id, quod in eo
 nō includebatur ut per Bal. in l. aduersus. C. si aduer-
 rem iudi. & declarat. ac sequitur Alex. in d. cōf. 122.
 col. 3. uerū principaliter ostendo. Sed in casu, de quo
 agitur, casus noster uerbis expressis in statuto merca-
 torum comprehenditur, non autem per uiam extē-
 sionis hoc contingit, ut ex uerbis statutū constat, ergo
 &c. Præterea idēo statuta strazarolorum ibi non tol-
 luntur per statuta artis Lanæ, ueluti etiam præfati do-
 ctō. fatentur, quia statuta artis Lanæ erāt gñalia, q̄ nul-
 lus possit conducere &c. statuta uero artis strazarie
 erāt specialia, q̄ hoīes artis strazarie possunt con-
 ducere, nil mirū ergo, si nō tolluntur, nec corriguntur,
 sed solū statuta artis Lanæ generalia restringi, & limi-
 tari dicuntur, nā quādo sunt duo statuta diuersimodē,
 & ferē contrario modo in eadē materia loquen-
 tia, & unū est generale, & aliud speciale, tunc unū nō
 corrigitur per aliud, sed speciale habet locū in suo ca-
 su gñale aut in alijs casibus, & ita dicunt et ipsi Alex.
 & Barb. & ego supra dixi. Et in quantum dicebatur, cō-
 firmationem superioris, & Papæ et factā ex certa sciē-
 tia non operari, nisi facta sit cum sit causæ cogniti-
 38 one, & sic parte p̄sente, uel legitimē citata, dico q̄ hoc
 uerum esse, quando daretur pars tempore confirma-
 tionis, ut quia extaret aliquis, cui iam esset ius quæ-
 sitū, & ita propriē procedit casus, in quo præfati doctō-
 res consuluerunt, secus si non reperiretur pars, nec tē-
 pore confirmationis extaret aliquis tertius, cui ius es-
 set acquisitum, sed solum de confirmando simplici-
 ter statuta, uel priuilegia tractaretur, nā tūc sufficeret
 confirmatio facta ex certa scientia absque alia causæ
 cognitione, quæ causæ cognitio nō requiritur, ubi nec
 aduersarius, nec tertius datur. c. forus. de uerb. signifi-
 & l. in causā. §. causā cognita. ff. de minorib. cū simili.
 Et hoc declaro in casu dictorum consiliorum Alex.
 Barb.

& Barb. in quo per statuta, ac indulta, & privilegia cō
 cessā hoib' artis strazaria fuerat cōcessum, ut possent
 cōducere &c. & illis ius ex huiusmodi indultis erat ac
 quisitū, postea homines artis lana fecerūt statuta, q
 nullus possit conducere &c. q fuerūt ex certa sciētia
 cōfirmata, pfectō ex tali cōfirmatione nō potuit pui
 dicari hoibus artis strazaria, quibus iā erat ius acqui
 sitū, nisi ea esset facta ex certa sciētia, ac etiā causa hoc
 gnita, & sic ius iis, quorū tempore confirmationis
 intererat statuta nō confirmari: ita loquuntur Alex.
 & Barbat. ibi, & ita p'prie declarat Ioā. de Imo. post
 Abb. in c. uenerabilis. de cōfir. utili, uel inutili. Sed qñ
 tēpore cōfirmationis nō erat aliquis, cui ius esset ac
 quisitū, q nō sufficiat cōfirmatio facta ex certa sciētia
 abique causā cognitione, nō est uerū, immo sufficit,
 ut uult Ioā. de Imo. d. c. uenerabilis. ac Et Alex. in cō
 sil. i. uol. 4. col. 4. Bal. in d. l. ex placito, & latius Fel. in
 c. inter dilectos. de fid. instr. & hic est casus noster, nā
 tēpore confirmationis statutorū mercatorū nō erat
 tertius, cui ius esset acquisitū, & cuius interesset, statu
 ta illa nō cōfirmari, ergo satis fuit, cōfirmationem
 fuisse factā ex certa sciētia. Et t ex certa sciētia fieri
 dī, siue dicatur ex certa sciētia. d. c. si motu proprio de
 p'p. in 6. cū similib. siue per uerba hoc importantia, ut
 supra dictū fuit post Abb. & Imo. d. c. uenerabilis. ac
 Et per Imo. in c. p'fecta. de cōfir. utili, uel inutili: ex
 quibus oibus apparet, iura domini Augustini esse me
 liora, ipsūq; in dicto officio syndicatus maioris pre
 fatio ser Hieronymo p'ferendum esse. Laus Deo.

S V M M A E.

- 1 Iuramentum facit causam peruenire ad forum ecclesiasticum, etiam si causa principalis coram iudice laico pendat. Et quando hoc fit uerum, & quando non num. 7. 30. & 33.
- 2 Iuramenti, & periurij cognitio quoad forum penitentie, & quando agitur ratione peccati, solum ad iudicem ecclesiasticū spectat.
- 3 Laicus non potest in foro penitentiali absolueri.
- 4 Super iuramento ad quid audeatur episcopus, et iudex ecclesiasticus.
- 5 Iuramenti cognitio est ad iudicem ecclesiasticum remittenda, & in causa principali superpendendum, quando dubium est, an iuramentum sit licitum, & seruandum, necne.
- 6 Iuramentum super contractu etiam a iure prohibito appositum est seruandum, licet contractum non confirmet, adeo quod contrarietatis non impetrata absolute tenetur de periurio, et spiritualiter coram iudice ecclesiastico potest conueniri. Et quomodo hoc procedat num. 34. & 35.
- 8 Iuramentum non est obligatorium, nec que seruandum, & iurans propria auctoritate absque absolute, & licentia superioris impetrata potest contrahere, quando effectus illicitum, & conseruatiuum, seu meritum peccati.
- 9 Locatio res ecclesie, seu loci religiosi ultra triennium peccat mortaliter, & ipso iure excommunicatur.
- 10 Excommunicandus quis non est absque graui, & mortali peccato.
- 11 Episcopus sub uinculo iuramenti tenetur seruare, & seruari facere, ac defendere canones summorum Pontificum.
- 12 Locatio de rebus ecclesie facta ultra triennium est iurata non ualet.
- 13 Iuramentum tendens contra utilitatem ecclesie, & loci religiosi non tenet, nec ligat iuramentum in preiudicium ecclesie, immo illud seruans peccat mortaliter.
- 14 Iuramentum non debet esse iniquitatis uinculum.
- 15 Ab onere publico quis se per iuramentum subtrahere non potest.
- 16 Ecclesia iura defendere publice interest.
- 17 Iurans, & contrahens quando contractum iurato absque metu periurij, & sine absolute, & licentia superioris possit contrahere, & quando non.
- 18 Iuramentum syndici uniuersitatis, & populi quoad spiritualia, et reatum periurij nō ligat uniuersitatē, nec populum, et quos liget.
- 19 Uniuersitas, & collegium caret anima.
- 20 Uniuersitas ex facto syndici, & hominū nō potest excommunicari.
- 21 Iuramentum quoad reatum periurij, & spiritualia est quid personale, & non transit ad aliam personam, que etiam iuris fictione

- eadem esse censeretur.
- 22 Uniuersitas dicitur alia persona a singulis uniuersitate.
- 23 Heres quoad reatum periurij non ligatur ex iuramento defuncti, & propria auctoritate non impetrata absolute potest illi contrahere, & quoad quid ligetur. item. 25.
- 24 Idem in uniuersitate de iuramento syndici, & quorundam hominū etiam maioris partis uniuersitatis.
- 25 Uniuersitas ex iuramento syndici, et hominū quoad que ligetur.
- 26 Iuramentū prelati, et legitimi administratoris honorū ecclesie, & loci religiosi non dat robur contractui cui ecclesia facta, si ecclesia illud iuramentum seruare tenetur, quamuis in prelato, & administratore, qui iurauit, secus sit quoad se, et inutilitatem suā.
- 27 Iuramentum tenerarium, & illicitum super contractu de iure nullo appositum non infamat, nec illi contrahens penas l. si maior. C. de transactio. incurrit.
- 28 In obligationibus correptiuis frangenti fidem non est fides seruanda, et si promissio fuerit iurata, nec aliqua requiritur absolute.
- 29 Iuramentum habet tacite annexam conditionem, ut debeat obseruari, rebus sic stantibus, & ex causis de nouo emergentibus illud propria auctoritate transgredi licet.
- 31 Heres ex iuramento defuncti non potest coram episcopo conueniri, nec forum ecclesiasticum sortitur.
- 32 Potest tamen ex officio per episcopum cogi ad implendum iuramentum defuncti.
- 33 Iuramenti causa quando solum ad iudicem ecclesiasticum spectet, & trahat ad se, uel suspendat causam coram laico pendentem, & quando secus, & de ea etiam laicus cognoscere possit.
- 34 L. si quis maior. C. de transactio. an locum habeat in uniuersitate, & ciuitate, & nu. 39.
- 36 Uniuersitas, & collegium infamia notari non potest. Nec potest corporaliter, nec spiritualiter puniri.
- 37 Infamia pena est pena corporalis.
- 38 Propter periurium quis etiam spiritualiter punitur.
- 40 Super constitutione extraneā quomodo in iudicij sit procedendum.
- 41 Constitutio, seu extraneā publicata in curia Romana post duos menses a die publicationis est ignorata ligat, et sententia contra eā lata est nulla, quāuis illa nōdum esset in corpore iuris redacta.
- 42 Quid si ca iudici probabiliter fuit incognita.

E P I T O M E.

Vniuersitatem non posse ratione piurij conueniri corā iudice ecclesiastico ex iuramento syndici, nec i cā principali corā laico pēdente superpendendū eē. Et iurā cā quando faciat mutare forū, ut rōne illius q's solū coram ecclesiastico sit cōueniendus, & causa quocque principalis uel coram ecclesiastico trahatur, uel in ea superledeatur, & demum coram quo iudice causa iuramenti sit agitata, plene hic agitur.

C O N S I L I U M V I I I.

N pnti cā dubitat, an propter litē motā corā epō in uniuersitate, & societate hoium hospitalis de Morte super primo tpediaf pcessus causā principalis corā iudice appellationis super ualiditate tētus locationis pendentis. Et hoc prima facie uideret esse dicēdū, qm t iurā facit causam peruenire ad forū ecclesiasticū, et si causa principalis corā iudice laico pēdat. c. fi. & ibi Ioā. And. de foro cōp. in 6. Bal. in §. itē sacramēta. de pace iurā firmā. i usu feudo. & expresse in l. r. col. ult. C. de rebus cred. cū multis similibus, q allegat ibi Alexā. in apostil. & idē Bal. in add. ad Spec. in tit. de cōpetē. iud. 2. ¶ Secūdo t cognitio iurā, seu periurij quoad forū penitētia, ut qñ agitur rōne peccati periurij, solū ad iudicē ecclesiasticū spectat, qā tūc dī esse crimē ecclesiasticū. c. pdicandū. 2. q. 1. & not. in c. nos super. r. gl. de purg. canon. & rō est, t qā laicus nō habet ptatem clauū, ut possit in foro penitētia absolute, ut nō. gl. in c. pastoralis. de offic. ordin. & ita declarat Ioan. And. in d. c. fi. de foro cōpet. in 6. & sequuntur ibi Do mi. & alij. Et t tunc aditur episcopus, ut, cognitio p eū iurā esse seruandum, ipse moneat iudicem secula

